

Verslag van team WTIW5K3 (We thought it was 5 km, deel 3)

Vorig jaar werd al meteen weer afspraken gemaakt voor de Wampex van 2018. Ondanks de hele zware, blubbereditie van 2017, willen we toch weer deelnemen.

Verlof wordt aangevraagd en de datum in de agenda gezet. Vanwege onder andere de blubbereditie is er 1 teamlid die al meteen aangeeft niet meer mee te doen. Gelukkig staat er al weer een vervanger klaar. Zo hebben we in no time weer een team van 7 man/vrouw bij elkaar.

Zodra de inschrijving geopend is, schrijven we ons weer in en kan het lange wachten weer beginnen. In de zomer kunnen we ons al een beetje voorbereiden door de puzzel van Hollands Hoop op te lossen. Dat is gelukt en de oplossing werd opgeslagen.

Tijdens de zomervakantie breekt een teamlid haar pink en haar deelname komt daardoor op losse schroeven te staan. In november worden er zelfs operatief schroeven in haar pink gezet en dan is ook meteen zeker dat zij niet mee kan doen. Haar partner is solidair en besluit ook niet mee te doen. En zo bestaat ons team nog uit 5 personen.

De weken voor de start wordt het weerbericht

angstvallig in de gaten gehouden. Het gaat toch niet net zo veel regenen als vorig jaar. Want als het weer zo'n drassige bende gaat worden, hebben een paar teamleden er niet zo heel veel zin in.

Maar gelukkig zijn de weergoden ons goed gezind, regent het voorafgaand aan de Wampex nauwelijks en zijn de voorspellingen wel heel erg gunstig.

Vrijdagochtend worden de laatste voorbereidingen getroffen, tassen worden gepakt en dan mogen we eindelijk weer.

Eerst gaan we lunchen in een restaurant en daarna gaan we naar de startlocatie. Natuurlijk zijn we veel te vroeg, maar dan kunnen we ons in alle rust voorbereiden. Bij het startbureau worden we al herkend en het ontvangst is daardoor zeer hartelijk.

Na de vorige 2 edities weten we ondertussen wel een beetje wat ons te wachten staat en we gaan de nodige gegevens noteren. En nadat we op de foto zijn gegaan, mogen we eindelijk van start gaan.

De eerste paar routes worden vlot gevonden en voor we het weten staan we bij de 1^e post waar we ons routeboekje in ontvangst mogen nemen.

Bij route 5 is er wat onduidelijkheid over 2 gevonden letters, die allebei in hetzelfde vakje moeten staan. Hebben we daar iets niet goed gedaan? We weten het niet, dan maar allebei noteren en gewoon door gaan.

Het valt ons op dat dit jaar meer slootjes en greppeltjes overbruggt moet worden en dat vinden wij niet raar, dat vinden wij alleen maar heel bijzonder 😊 En heel erg leuk!

Ook wel zo prettig dat je bij sommige oversteken meerdere opties hebt. Dat maakt het wachten stukken minder.

Het is altijd wel lekker dat er teamleden zijn die sommige routes heel snel door hebben. Zo heb ik altijd moeite met de klokkenroute en bemoei ik me daar in het geheel niet mee. Ik loop gewoon blind achter de teamleden aan die het wel snappen. We lopen toch 1 x een klein stukje verkeerd, maar dat hebben we (lees de teamleden die de klokkenroute snappen) gelukkig snel door.

Zo kunnen we best wat andere teams inhalen.

Vanwege de perfecte weersomstandigheden en goede ondergrond, hoeven we er niet lang over na te denken of we de lange of de korte route nemen. We gaan gewoon voor de lange route.

Al lopend wordt de sudoku opgelost en na de oversteek kunnen we zo meteen door. We hebben het tempo er goed in.

Maar dan gaat het mis bij de Oleaatroute. Achteraf gezien heel dom wat we gedaan hebben. Dit heeft ons wel de nodige tijd en extra afstand gekost. Maar gelukkig kunnen we de juiste route toch weer vinden.

Hilarisch is de manier waarop je de info voor route 30 moest krijgen. We hadden daar al een foto van gezien, maar in het echt was die nog veel leuker. De info wordt snel verkregen en het teamlid staat daardoor ook weer snel met beide wielen op de grond.

De volgende routes worden weer vlot volbracht en dan kunnen we eindelijk genieten van onze welverdiende warme chocolade. We blijven niet te lang zitten, om zo niet nog stijver en strammer te worden. Het valt ons trouwens op dat er dit jaar op meerdere locaties watertappunten zijn. Bij de chocopost vullen wij onze bidons en flesjes bij voor het laatste loopstuk

Het valt wel op dat na de stop de groep een heel stuk stiller is geworden. We zijn allemaal al best moe en menig spier begint te protesteren. Ook zijn enkele voeten al voorzien van blaren. Maar we gaan stug door. Iets anders kan ook niet.

Onderweg komen we nog een neergestort vliegtuig tegen wat in de brand staat. We kijken nog of er overlevenden zijn, maar helaas is alle hulp te laat. Dan gaan we maar snel door.

En voordat we het weten, zijn we toe aan de videoroute. Er lopen al meerdere teams voor ons, dus eigenlijk hoeven we niet echt op te letten, maar kunnen we gewoon de rest volgen.

En dan zijn we om 01.53 uur weer terug op de startlocatie. En zijn we best tevreden over en trots op onze prestatie! De GPS geeft aan dat we 29,3 km gelopen hebben. Ca 2 km extra gelopen. Maar we hebben het toch maar weer gedaan.

En nu moeten we weer een jaar wachten 😞

Alle mensen die de Wampex weer mogelijk hebben gemaakt; heel erg bedankt en complimenten voor jullie inzet, creativiteit en originaliteit! Zo hebben we ook genoten bij The Wizard of Oz. Zat ook erg leuk in elkaar.